

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Ergetzlichkeit oder Delicium deum inter et hominem de
oratione, sanctis, poenitentia, et eucharistia ad
excitandum cor ad amorem DEJ aptissimum - Cod.
Ettenheim-Münster 238**

[S.l.], 1737

Abschnitt

[urn:nbn:de:bsz:31-127485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-127485)

Electis & Dilectis
TRIUMPHANTIS
ECCESTIÆ
CIVIBVS

Dei Domesticis.

Qui Regnum Coelorum vio-
lenti rapuistis, et jam
latamini, sicut victo=
= res capta prædâ.

Qui amicti stolis albis, Agnū
sequimini, quocunq; ierit.

Transiistis per ignem &
aquam; jam introducti
estis in refrigerium.

Beati qui habitant in Domo tua
Domine! In secula seculorū
Laudabunt te.

Electi & Dilecti
TRIUMPHANTIS
ECCLESIAE
CIVIBUS
Dei Domestici.
Qui sequuntur eodem in
loco reperitur et per
data sunt sicut in fo-
ris eadem prout
Sunt omnes hodie alios apud
reperimus quoniam sunt
Transiit per ignem
aquam non introiit
ecclesiam in scriptura
Sicut qui habitant in domo
Romae in seculo seculum
Creduntur te

Ho
la la
cil e
tua
citat
nun
el u
lus
pot
ad le
venia
Dei
mea
na
cul
esca
una

Colloquium II
Inter Christum, & Ho-
minem, quo traditur modus
& praxis colendi Sanctos.

Hommo. Quam dilecta tabernacu-
la tua Domine virtutum, concupis-
cit et deficit anima mea in atria
tua. Dum enim contemplor felici-
tatem Electorum tuorum, qui
nunc tecum epulantur in regno tuo,
et inebriantur ab ubertate domus
tuæ, et torrense voluptatis tuæ
potantur; silit etiam anima mea
ad te Deum fortem vivum, quando
veniam, et apparebo ante faciem
Dei? Tædet animam meam vita
mea tot miserijs et doloribus ple-
na. quis dabit mihi pennas, si-
cut columba, et volabo et requi-
escam? melior enim est dies
una in atrijs tuis super millia.
heu

Deu mihi, quia incolatus meus
prolongatus est. Infelix ego ho-
mo, quis me liberabit de corpore
mortis huius? Cupio dissolvi et
esse tecum, mi IESU. O quam
beati, qui habitant in domo tua
Domine! in secula seculorum
laudabunt te.

Christus. Sustine adhuc modi-
cum, mi homo; et ut securius is-
tuc pervenias, prius viam discere,
qua ad gloriam pervenerunt Sanc-
ti, et amici mei, observa eorum
vestigia, si vis ad eandem metam
pervenire. Quorum premia de-
lectant te, vide ne labores et
certamina recuses. Regna coro-
nabitur, nisi qui legitime cer-
taverit. Nonne oportuit illos,
imò et me ipsum laborare et pati;
et sic intrare in gloriam? Et ecce
|| meam¹⁰ elect.

Electis meis quoque inter istas car-
 nis miseras vita in patientia,
 mors in desiderio fuit, sed ver-
 bis et exemplo meo probe didi-
 cerant, quod regnum caelorum
 vim paterebatur, et violenti rase-
 rent illud. Magna utique bona
 sunt, quae praeparavi diligentibus
 me, et mirum alicui vide-
 ri poterit, si non nisi amicis
 meis strenue laborantibus, et
 bonum certamen certantibus
 illa donem?

Nec tu privaberis hisce bonis,
 si ambules, sicut illi, in innocen-
 tia, et ascensiones disponas in
 corde tuo, in valle ista lacry-
 marum, in loco, quem posuit
 tibi primi parentis, et tua ipsius
 iniquitas. Sed noli timere, Ego
 tecum sum, protector tuus; ego
 ante

ante te ibo, et gloriosos terra hu-
miliabo. Qui sanctis adsui, tibi
non deero: Dabo tibi benedictio-
nem, ut eas de virtute in virtu-
tem, donec cum electis meis vi-
deas Deum Deorum in Sion,
et inebrieris ab ubertate domus
meae.

Ps. 119. Beatus homo quem tu
erudieris Domine, et de lege
tua docueris eum. Doce me, que-
so, facere voluntatem tuam;
particeps enim es ego esse cupio
omnium timentium te, et custo-
dientium mandata tua.

Xtus. Haec est voluntas mea,
sanctificatio tua; sanctus es,
quoniam ego sanctus sum, a quo
omnes sancti hauserunt, quid
quid in ipsis sanctitatis fuit.

Ps. 119

Possem ego quidem me unum,
 uti absolutum omnis virtutis, et
 perfectionis exemplar, tibi pro-
 ponere; ego enim sum Via, Ve-
 ritas, & Vita. Ego sum ostium,
 per me si quis intraverit, sal-
 vabitur. Sed perutile tibi fuerit
 electos meos, fratres tuos, car-
 nis infirmitate tui similes, qui
 tamen per gratiam meam mun-
 dum; Carnem, Satanamq; Ave-
 nuè vicerunt, intueri; cum for-
 te non videatur adeo mirum,
 si in operibus meis inveniatur
 eximia et singularis perfectio;
 et rara omnis gratiæ ac virtutis
 excellentia; cum plenitudo di-
 vinitatis habet in me corporali-
 ter. Id vero non poteris non mi-
 rari, si Sanctos videas in fragili
 carne

carne non secundum carnem vi-
xisse, sed perdidisse, salubari
odio sui, animas suas in hoc
mundo, ut in vitam æternam
custodirent eas.

In primis ergo frequenter audi,
lege, meditare, et admirare
Sæctorum gesta, lauda ipsorum
virtutes, id est, constantiam, pa-
tientiam, fortitudinem; extolle
Castitatem, et abstinentiam; præ-
dica obedientiam, Paupertatem,
mundique contemptum: quot in
eis virtutum insignia, tot poter-
tia, et bonitatis mee miracula
prædicas.

Si igitur vis honorare amicos
meos in gloria mecum regnan-
tes, aut quemlibet e Sanctis Pa-
tronum tibi magis dilectum co-
lere

lere; si gratum illis desideras
 obsequium præstare; lauda Deū,
 agens illi gratias, quod Sanctū N.
 ab æterno sibi elegit amicum;
 quod illum prædestinavit, vocavit
 justificavit, et demum glorifica-
 vit; quod gratiam et virtutes
 infudit, quod tot bene agendi
 occasiones obtulit, quod inter tot
 tentationes, insidias, laqueos et
 pericula præsentis vitæ protexit;
 quod perseverare dedit in finem,
 et nunc eum in cælis tantā glo-
 ria et honore coronet. Denique
 quod eorum exemplo vos commo-
 neat, et excitet, ut ad simile præ-
 mium, et bravium, fortiter pug-
 nando contendatis.

Et hinc non est cur timeas, ne
 sorte per Sanctorum Laudes
 quid.

quidquam derogetur laudi et glo-
ria mea. quia non potes eorū
laudare virtutes, quin me laudes
auctorem omnis virtutis et glorię;
sine me enim nihil potuerunt
facere; ego dedi velle et per-
ficere. Omnis ergo Sanctorū
laus ad me velut fontem redit,
ego vitis, ipsi palmites erant,
nullum fructum à semetipsis fer-
re potuissent, nisi in vite mansis-
sent. Unde dum illis mercedem
dono, non tam ipsorum opera bo-
na, quam mea dona coronō.
Verum hoc ipsi semper agnoverūt
ingenue; nihil se habere, quod
non acceperint. et quamvis sa-
cerent omnia sapi tamen sunt
se inutiles seruos esse; unde
nec vanę gloriati sunt, sed
nomi.

nomini meo semper dabant glo-
riam. Hoc tu adverte, et
imitare; sic vere laudabis Sanc-
tos, et DEUM in sanctis suis.

Ps. 100. Mihi aulem nimis ho-
norificati sunt Amici tui Deus,
nimis confortatus est principatus
eorum. Quis enim digne valeat
laudare Sanctos tuos? perstringit
eorum majestas, et gloria oculos
meos, qui fulgent coram te, quasi
splendor firmamenti, et quot caelu
stellis, tot virtutibus lucent. Vere
admirabilis es, Domine, in Sanctis
tuis. Laudo et glorifico te pro
imensa pietate tua, quia tam large
praevenisti eos in benedictionibus
dulcedinis, posuisti in capite eo-
rum coronam de lapide pretioso
gloria et honore coronasti eos Dne.

Utus. Ad Sanctorum quoque
laudem, et gloriam spectat, ut
invocentur in auxilium, et in
necessitate vos protegant. Jun-
gitur enim Ecclesia triumphans
militanti in vinculo charitatis;
et articulus de comunione Sanc-
torum, quam vos indices in Sym-
bolo profiteri soletis, admonet vos
quam utiliter Sanctos imploretis
et honoretis, quos ego tanto pere
honoravi. Quoties ego retraxi fla-
gella mea de populo; quoties reg-
nis, Provinciis, Civitatibus, peper-
ci propter servos et electos meos,
qui steterunt clamantes ad me,
ut averterent iram meam. Et
si tantum valuit de precibus jus-
torum, cum degerent in carne
tot

tot miserijs et defectibus obnoxij,
 quid non poterit, cum extra om-
 nem naturæ corruptionem positi,
 velut familiares et dulci mei de-
 gunt mecum felices. in regno meo?
 tanto utiqz ad comiserendum, pro-
 niores, quo propiores facti sunt
 ipsi fonti misericordie: et quo
 verius agnosunt vestras miserias.
 Sunt illi quidem jam in portu, et
 vos in mari fluctuantes et naufra-
 gantes vident: implorati autem à
 vobis, prolinus recurrunt ad me, ut
 ego succurram, nec equum est
 ut confundam faciem eorum, aut
 quidquam denegem eis.

Ps. Dulcia sunt hæc eloquia
 tua Domine, ego enim indignus
 peccator, sed opis indigus, sepe
 nescio quo fugiam, ad
 multa

multis sordidus non audeo com-
parere in conspectu tuo. Sed num
veniam confidentius, sub umbra
dilectorum tuorum, aut quod meis
non possum, placentium tibi me-
ritis, precibusq; consequar. O
utinam particeps ego sim omnium
timentium te, et custodientium
mandata tua.

Attus. Verum scito, mi homo,
quia frustra caudat, et invocat
Sanctos, qui imitari non curat.
Sanctorum enim vita tibi ceteriq;
fidelibus meis norma vivendi
est. Ad eandem enim melam
tenditis, et cur non eandem quo-
que viam tenetis? an forte vitam
petitis, et via pergitis, cuius no-
visima

vixima ducunt ad mortem? O
 quam multi sunt inter eos, qui
 gerunt nomen, et insignia mea,
 quibus Solemne est cum divite
 illo vestiri purpura et bysso,
 epulari quotidie splendide, om-
 nem vitam in delicijs agere, et
 nihilominus Lazari mortem sor-
 demq; audacter sibi promittere?
 qui cum impio Balaam nequi-
 ter vivunt, et nihilominus pul-
 tissimo voto novissima optant
 Sanctorum similia. Quid de-
 mentius? quomodo exigere au-
 dent, quod non meruerunt? quo-
 modo melere volunt, quod non
 seminaverunt? quid? an cum ope-
 rarijs meis, qui in vinea mea
 portarunt pondus diei, et aestum,
 meum.

mercedem petunt illi, qui ster-
bendo, ludendo, edendo, ducunt
in bonis dies suos? Serviant mun-
do et carni, et à me mercedem
repetunt? quid magis pro posteris?
michi quidem dispensatio à Patre
meo credita est, sed ut solis ope-
rarijs mercedem tribuam. nam
quae seminaverit homo, haec et
metet; qui seminal in carne sua,
de carne metet et corruptionem;
et qui seminal in spiritu, de spi-
ritu metet vitam aeternam.

Tu vero o homo, induere fideles
operarios meos, in quibus vera
perfectio et religio refulsit.
Illi servierunt michi in fame et
siti, in frigore et nuditate, in
labore

Labore et fatigatione, in vigilijs
 et jeiunijs; in orationibus et
 meditationibus sanctis; in perse-
 cutionibus et opprobrijs multis.
 Quam frequentes et ferventes erat
 illi in exercitijs pijs: quia invie-
 lum ab oratione spiritum nunquam
 relaxabant. quam rigida abstinem-
 tia domabant corpora sua! quam
 sollicita custodia adversus om-
 nem concupiscentia impetum se
 se munire sudebant! haec
 considera mi homo, et vide,
 quam modicum sit, quod tu agis.
 quid est vita tua, si illis fuerit
 comparata, cum quibus coronari
 desideras.

Hoo. Operuit confusio faciem
 meam Domine Deus meus, quia
 Jan

tam dissimilis factus sum fratribus
meis, et peregrinus filius Matris
meae, Ecclesiae. Hec quando appa-
rebo in conspectu tuo, in consilio
justorum, tanta charitate arden-
tium? illi cum timore et tremore
operabantur salutem suam. alius
verebatur omnia opera sua, sciens
quod non parceres delinquenti.
alius castigabat corpus suum, et
in servitutem redigebat, ne cum
alijs predicaret, ipse reprobus
fieret. alius, etsi sanctus ab
utero matris suae, secessit in so-
litudinem, ut facilius servaret
inocentiam. Non vestiebatur
mollibus, sed de pilis camelo-
rum legebat lumbos suos; et non
nisi

nisi mel sylvestre cum locustis sumebat in cibum. Alij in jejunijs et oratione Deo serviebant omnibus diebus vite sue. In lege Domini omnis eorum voluntas et voluptas erat, hoc illis precipuum, in omni vita, aut cum Deo, aut de Deo loqui. O quantus Sanctorum fervor! O zelus serviendi Deo! O quam mirabilis fuisti in Sanctis tuis Domine.

Xtus. Non immerito tu quidem, mi homo, miraris magnalia virtutis mee, et Sanctorum gloriosa certamina predicat; sed jam gloria eorum non sine confusione tua. Ecce enim sancti homines erant similes tui passibiles, mortales, fragiles, nec fortitudo lapidum fortitudo eorum: nec caro eorum aenea erat.

erat. Sed ex eodem luto formati,
eadem infirmitate carnis circum-
dati erant, sicut et tu. Senferunt
et illi legem in membris suis re-
pugnantem legi mentis suae. Mun-
dus illos quoque graviter persecutus
est. Nec mihi illis Satanas, quā
tibi, imo multo infensior fuit.
Et tamen vide quam fortiter ste-
derint in bello. Quomodo urgebat
eos charitas mea! requiem non
indulgebant corpori suo, et fugie-
bat somnus ab oculis eorum: cum
timore et tremore operabantur sa-
lutem suam: solliciti ambulabant
coram me, ut uni mihi placerent.
Iba ibant de virtute in virtutem:
crescebatque eorum semita, quasi lux
splendens usque ad perfectam diem.
Ecce hi sunt, qui venerunt ex magna
tribu.

tribulatione. Hi ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres, lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt; circumierunt in melodis, in pellibus caprinis, egentes, angustia et el his omnibus eterna gloria digna illis visa est, ad quam per tot labores et certamina contenderent, pro qua tibi subinde oratio paulo longior, brevis inedia, aut levis mortificatio dura nimis et molesta videtur. Sine certamine nemo coronatus est, nemo se ad certasse vellet. Seminarunt omnes in lacrymis, et ideo jam in exultatione metunt. Laborarunt modicum, et invenerunt sibi multam requiem. Transierunt per ignem et aquam, et sic educti sunt in

in refrigerium. Abstersi omnem
lacrymam ab oculis eorum, et jam
non erit amplius neq; luctus, neq;
clamor, nec ullus dolor, quoniam
priora transierunt. Si ergo illi
sic glorificaverunt Deum in cor-
pore suo, et calicem salutaris ac-
ceperunt, quid tu retribues Do-
mino, pro omnibus quae retribuit
tibi? eadem certe te insignivi ima-
gine; eodem sanguine te redemi,
et vocavi in eandem hereditate
incorruptibilem, et aeternam, con-
servatam in caelis. Ut quid ergo
non potes cum his sanctis bibere
calicem meum? Et tamen cum
illis vis esse confors regni mei,
vis cum his coronari, et dividere
spolia, quibuscum pugnare non vis;
Hoo

Hoc. Miser ego positus à lon-
 ge anhelò, et suspiro. Excitant
 me, salèor, Sanctorum prælia:
 delectant et præmia: trahunt ex-
 empla ad imitandum. Velle qui-
 dem adjacet mihi, perficere au-
 tem non invenio: memorare quæ-
 so Domine, quæ mea substantia:
 nonne ventus est villa mea? quid
 poterò miser ego, nisi tu operi
 manuum tuarum dexteram por-
 rexeris? Tu es virtus et coro-
 na Sanctorum omnium. Te co-
 operante tam miranda gesserunt
 amici tui. Tu quoque præveni
 me gratia tua, et adjuvando
 prosequere. Omnia possum in te,
 qui me confortas. Deduc me Do-
 mine in semitam mandatorum
 tuor.

tuorum, quam ipsi Sancti iam
alacriter cucurrerunt, quia tu
dilatabas cor eorum, ut per illo-
rum vestigia veniam ad te,
et una cum Sanctis laus lau-
dem te, et adhaeream tibi in
omni aeternitate.

Xtus. Confide, mi homo: Ego
Sanctis meis certamen forte de-
di, ut vincerent et discerent,
quoniam omnium foedior est
patientia. Tecum vero nunc
milius agitur. Nec enim est
cur putes ad hoc requiri tempus
persecutionis. Pie vivere vo-
lenti, non facile deerit perse-
cutio. Tu saltem in parvis proba
conflictibus, quam viriliter
stare

Stare popis in majori certami-
ne.

Ecce Apostoli mei reliquerunt
omnia, et secuti sunt me; tu
saltem affectum relinque, et
si bona huius vite affluent, noli
cor apponere. Martyres sanguinem
suum funderent, et mori pro nomine
meo non dubitabant: tibi vero non
dico, morere, pone vitam, vince
Tyrannos, aut sanguinem pro me
funde: sed mortifica membra tua
quae sunt super terram. Carnis
desideria reprime. Abnega te met-
ipsum. Esto patiens, humilis man-
suetus. Ne reddas malum pro
malo. Ori tuo pone custodiam,
Sepi aures tuas spinis. Averte
oculos tuos, ne videant vanitatem.
recon.

reconsiliare fratri tuo. frange
esurienti panem tuum. an hæc
et similia gravia tibi erunt? Non
potes ferre mortem? ser saltem
patienter contumeliam, aut le-
vem injuriam. Ecce ipsæ ju-
venculæ, et senelle virgines
sexum et alalem superant, et
conculcato mundo, carne, ac
demone, devictis quoque Tyrannis,
illibata mente, ac corpore ad ve-
xillum crucis evolarunt; et tu non
poteris castigare corpus tuum,
speras tam molli, ac lata via,
te recta ire in cælum. Age, non
est hæc via Sanctorum. Surge
qui dormis, et ego illuminabo
te. Non est abbreviata manus mea.
Ego

Ego qui Sanctis adfui, tibi non
deero: si tu ipse non desis tibi.
Itaque serventer Sanctos lauda,
frequenter invoca; diligenter
imitare. Ego, ut illorum,
sic et ero merces tua magna
nimis.

Hoc ad DEUM orans.

Magne Deus, qui solus es
bonus, et summum hominis bo-
num. Rogo per merita, preces,
et patrocinia Omnium Sanctorum,
et Electorum tuorum, tecum jam
in caelo regnantium, ut sicut illos
ex hac corruptione carnis, in
qua somes omnis malitia est,
et ex hoc mundo, qui totus in
maligno positus est; et a Satana
qui

qui inventor malorum est, liberasti, eosq; perduxisti, ubi liberati ab omni malo, jam felices fruuntur omni bono, quod tu ipse es, sic et nos ab omnibus malis et miserijs erepti, Electis tuis tandem aggregemur, ubi pariter te summum bonum obtinere, et una cum Sanctis in aeternum laudare possimus. Amen.

Commendatio ad Sanctos.

O Omnes Sancti, mihiq; singulariter electi et dilecti: Commendo me vobis ex toto corde per amorem Domini nostri IESU Christi, et rogo vos per singularem illam et ineffabilem Dei omnipotentis bonitatem, et
miser.

misericordiam; quā vos ab eter-
 no sibi elegit amicos, et gloria
 et regni sui predestinavit here-
 des. Congaudeo et congratulor ex
 animo gloria et felicitati vestrae,
 Deumq; laudo, qui vos ita dile-
 xit, et eversit; sed interim sus-
 pirat et anhelat, ad vos gemens
 ac tremens anima mea, inter tot
 hostes, et salutis discrimina, ro-
 gans vos per divina misericor-
 dia viscera, et suprema illa, qui-
 bus nunc in caelis fruimini, gau-
 dia; ut mei clientis vestri memo-
 res apud Altissimum tanquam
 Patroni fideles, obtineatis mihi
 efficacem Dei gratiam, qua et
 ego sequar vestigia vestra, et
 fortiter hostibus meis, Mundo,
 Carri

Carni, et Dæmoni resistam: nec
ullis unquam ipsorum insidijs
viribusq; succumbam; sed Chris-
to Salvatore meo in mortem usq;
exemplo vestro constanter adha-
ream, et sic vitam hanc mortalem
insituam, ut nunc vobis in gratia,
et tunc conjungar in gloria, &
DEUM una vobiscum laudem
per omnia sæcula. Amen.

Oremus
Mitte sedium tuarum
sapienciam a sinistra
mihî, ut sciam quid ac-
ceptum sit coram te
hodie et semper per
D. N. I. C. F. tuum qui

I
GRA
vivis
Pro
David
qui
lâ
Imme
sed
O
O
Qui
Sep
P
A